

1. Vá-noč-ní čas na-stá-vá, zvo-ny chrá - mů zvo - ní, za-slí-be - ní
 pradáv-ná Pán Bůh věr - ně pl - ní. V Betlé - mě se zro - dil
 a má s ná - mi po - díl v našem pu - to - vá - ní.

2. Slovo tělem stalo se
 a přebývá s námi!
 zvěstují nám vánoce.
 A my v díkůvzdání
 s anděly zpívejme,
 s pastýři spěchejme
 uctít Spasitele.

3. Také my, náš Ježíši,
 tobě se klaníme,
 dobrotu tvou nejvyšší
 vděčně velebíme:
 Díky, že jsi přišel,
 abys byl náš přítel,
 Bůh i člověk pravý.

4. V Nejsvětější svátosti,
 přítomný Bože náš,
 darů svých a milostí
 zdroj nám otevíráš.
 Vroucně tebe ctíme,
 radost zakoušíme,
 že jsi mezi námi.

5. Tebe chceme milovat
 modlitbou i činem,
 pro tebe se všeho vzdát,
 vždyť jsi Božím Synem,
 jehož láska živá
 štědré dary skrývá.
 Dávej nám z nich stále.

2. Slo-vo tě - lem sta-lo se a pře-bý - vá s ná - mi! zvěstu - jí nám
vá-no-ce. A my v dí - ků - vzdá - ní s an-ďe - ly zpí - vej - me,
s pas-tý - ři spě - chej - me u - ctít Spa - si - te - le.

3. Ta-ké my, náš Je-ží-ši, to-bě se kla - ní - me, dob-ro-tu tvou

nej-vyš-ší vděčně ve - le - bí - me: Dí-ky, že jsi při - šel,

a - bys byl náš pří - tel, Bůh i člo - věk pra - vý.

4. V Nejsvětější svátosti, přítomný Bože náš, darů svých a

mi-los-ti zdroj nám o - te - ví - ráš. Vroucně te - be ctí - me,

ra-dost za - kou - ší - me, že jsi me - zi ná - mi.

5. Te-be chce - me mi-lo-vat modlit-bou i či - nem, pro te-be se

vše-ho vzdát, vždyťjsi Bo - žím Sy - nem, je-hož lás - ka ži - vá

štěd-ré da - ry skrý - vá. Dá - vej nám z nich stá - le.